

فَلِنَفْسِهِ^ج وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا^ط وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ^{لِّلْعَبِيدِ}^{٤٦}

برای نفس اوست و هر که بد کند بر علیه اوست. و نیست رب تو ظالم بر عبادش *

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ^ط وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ^{مِّنَ الْأَكْمَامِ} هَا وَ

نزد او شود راجع علم ساعت. و نشود خارج کدام ثمری از پوشهای آن و

مَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ^ط وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ^{مِنْ} أَيْنَ شَرَكَاؤُكُمْ^{لَا}

نکند حمل کدام ماده و نکند وضع الا بعلم او. و روزیکه ندا شوند کجاست شرکانم

قَالُوا أَذُنُكَ لَأَمْرًا مِنْ شَهِيدٍ^{٤٧} وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ

گویند کنیم ابلاغ بتو نیست از ما کسی شاهدهی* و گم شود از آنها آنچه میکردند دعا

مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنَ الْحَيَاتِ^{٤٨} لَا يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ

از قبل و میدانند نیست آنها را جای گریز* نشود خسته انسان از دعاء

الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيُوسِسْ قَنُوطٌ^{٤٩} وَلَكِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا

خیر، و اگر مس کند او را شر میشود مایوس و نا امید* و اگر دهیم ذائقه او را از رحمت خود

مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسْتَهْ لِيَقُولَنَّ هَذَا إِلَىٰ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً ۗ

از بعد ضرریکه مس کند اورا میگوید اینست ازمن و نکنم گمان ساعت قائم باشد

وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُْنَبِّئَنَّ الَّذِينَ

و هرگاه رجعت شوم نزد ربم یقیناً برایم نزد اوست حسنات. میدهم خبر بکسان

كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا ۗ وَلَنْ يُقَتِّلَهُمْ مِّنْ عَذَابِ غَلِيظٍ ۝۵۰ وَإِذَا أَنْعَمْنَا

کافر آنچه عمل کردند و میدهم ذائقه آنها را از عذاب غلیظ * وقتی انعام کنیم

عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَائٍ

بر انسان کند اعراض و بگردد بپهلویش . وقتی کند مس او را شر دارد دعای

عَرِيضٍ ۵۱ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ

عریض * بگو ببینید اگر باشد از نزد الله باز کفر کنید بر آن کیست

أَضَلُّهُمْ مَنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بُعِيدٍ ۵۲ سَنُرِيهِمْ يُتَيَّنُونَ فِي الْأَفَاقِ وَ

گمراه تر از آنکه باشد در انشقاق بعید * مینمائیم آنها را آیات خود را در آفاق و

فِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمُ الْوَالِجُ وَالْحَاطِقُ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ

در نفسهای آنها تا شود مبین برایشان که آنست حق. آیا نیست کافی به رب تو

إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۵۳﴾ إِلَّا أَنْهَمُ فِي مَرِيئَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ

که اوست بر کل شیئی شهید * خبردار! اینها اند در شك از لقاء

رَبِّهِمْ إِلَّا إِنَّكَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿۵۴﴾

رب خود. خبردار! اوست بر کل شیئی محاط *